

Газета заснована в лютому 2004 року.
Газета органу учнівського самоврядування Сварицевицької загальноосвітньої школи І-ІІІ ст.

Читайте у цьому номері:

“Штрихи” осені: що модно, що ні?

Детектив у шкільній формі...

Ура! Скоро Halloween!!!

*“І знову в лаврах” -
Галина Степанівна
“рулить”*

Заздріть мовчки...

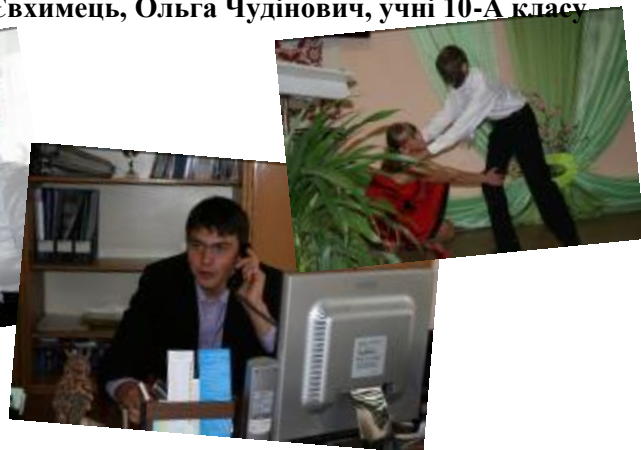
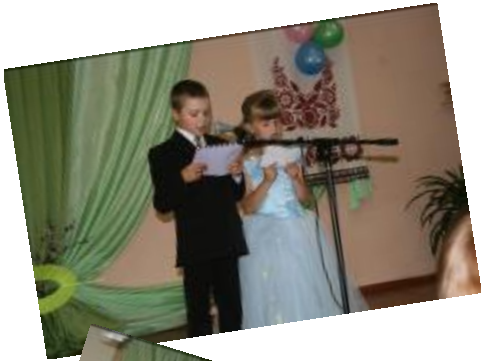

3 Днем вчителя !!!

Ось і школа. Знову осінь... Безкінечним потоком до неї прямують дітлахи: хто із квітами, хто з подарунками. А винуватцями цього свята, як завжди, є головні персонажі навчальної авансцени – Вчителі. Нездарма кажуть: "Успіх учня – в таланті вчителя". І ніхто не заперечує цього факту, хіба що ще раз це підтверджує своїми досягненнями. Ну, а далі – все, як по сценарію: подяки, букети, цукерки.

Але річ зовсім не в тім. Не будемо затримувати увагу наших читачів на монотонності тексту, адже, перш за все, їм слід обдивитися наші фото. А на них все, як зазвичай: чотири «коротюсінських» урочки з довіреними особами на чолі майже твоїх ровесників, тобто «Сам удома» в реальності; «чайна церемонія» для вчителів, але найголовніше – урочистий концерт, присвячений майстрам «шкільної справи». Хотілося б завершити статтю якоюсь гучною фразою відомого філософа, але в голову не приходить нічого кращого, ніж просте «дякую». А що – «простенько й зі смаком». То ж давайте своєчасно дякувати тим, хто нас приручив і навчив.

Анастасія Євхимець, Ольга Чудінович, учні 10-А класу

Життя іде, і все без коректур, І час летить, не спинює галопу...

Усім нам відомі слова української поетеси Л. Костенко орієнтують нас на реальний світ. Яким він став сьогодні? Здається, все так як треба, все так, як ми хочемо. У когось улюблена робота, на яку ідеш з радістю, в інших — бажання викохувати свій сад і робити все заради блага своєї сім'ї. Та, спостерігаючи за всім цим, ми помічаємо, що дещо змінилося.

Людські відносини, які раніше були більш теплими, дружніми і щирими, стали більш закритими, незрозумілими для оточуючих. Мало хто в нинішній час може піти назустріч своєму ближньому, тим паче зовсім чужій людині. Адже кожен думає про свою родину, свої потреби, бо всі знають, що чекати підтримки більше немає в кого. Альтруїзм, що виражався в служінні заради ближнього і притаманний людям старшого віку, поступово переростає в егоїзм, який руйнує сподівання і надії навіть рідних людей..

Але нам дуже приємно, що в такий нелегкий час все ж таки знаходяться люди, які допомагають нам. Від усієї учнівської адміністрації школи ми хочемо висловити щире подяку нашим спонсорам Нечитайлу О. М. і Киркевичу С.В., які неодноразово відгукнулися на наше прохання і дали змогу учням школи прийняти участь у районному спортивному святі «Котигорошко», а також нашим юним спортсменам, у змаганні по легкій атлетиці у м. Дубровиця. Ще раз дякуємо вам від усієї школи!

Дуже шкода, що через нерозуміння дітей іншими, їм не завжди вдається відвідувати різні масові заходи, які проходять поза межами нашого навчального закладу. Але якби ви тільки побачили скільки позитиву, скільки емоцій, вражень і щирих посмішок у них на обличчі після побаченого і почутого, ви б усе зрозуміли! Адже все, що робиться – робиться для дітей!

Поспішайте робити добро!

Лідія Денисівна Легка, організатор роботи з дитячими та юнацькими об'єднаннями

ВІТІАЄМО

з перемогою у районному турі Всеукраїнського конкурсу знавців української мови імені П. Яцика:

- Полохович Валентину, ученицю 6-Б класу, за зайняте II місце;
- Талушка Артема, учня 9-Б класу, за зайняте III місце;
- Жуковську Софію, ученицю 3 класу, за зайняте III місце.

Щоб досягти чогось у житті, чи потрібно вчитися?

Наука — це чарівна Країна знань. Вона дивує кожного своїми новими відкриттями, своїми знаннями.

Для чого ж потрібно вчитися? Адже можна обрати таку професію, що знання у ній неважливі. Кожній людині стає на переході така ситуація, що знання просто необхідні. Чи то написати якогось листа, чи скласти якусь угоду. У цій ситуації потрібно згадати уроки української мови, а то ж буде посміховисько, коли ви навіть не зможете правильно оформити документ.

Коли ви будете добре вчитися, вами гордяться батьки, вчителі. Ви оберете хорошу професію, щасливо одружитесь, матимете розумних дітей, і це означатиме, що ви пройшли весь шлях Країни знань не дарма. Тому обирайте, адже все ваше життя у ваших руках.

Отже, щоб досягти чогось у житті, обов'язково потрібно вчитися!

Валентина Полохович, учениця 6-Б класу

Парасолька

вам і розповімо.

Складно сперечатися про користь цього аксесуару. Якщо йде дощ, а київська погода часто підносить такі погодні сюрпризи, ви відразу ж згадуєте про нього. Звичайно, ми говоримо про парасольку. Звідки ж до нас прийшла мода на парасольки і хто їх придумав? Про це ми

Історія парасольки

Батьківщиною парасольки історично можна рахувати Китай або Єгипет, де він, як віяла і опахла, був привілеєм царів і вельмож. Винахід датується X століттям до нашої ери. Спочатку він застосовувався виключно як захист від сонця. І важив більше 2 кг, а довжина ручки була близько 1,5 м. Найстародавнішим зображенням парасольок, що дійшли до нашого часу, більше 3000 років. За однією з версій «Авторські права» на парасольку належать Китаю, де звичайний робочий-тесляр в 10 столітті до н.е. виготовив для своєї дружини «дах, який завжди при ній».

Відомо, що парасолька застосовувалася як щит від сонця і в Давньому Єгипті і Вавилоні. Парасольки з пальмового листя і пташиного пір'я були привілеєм єгипетських фараонів. З використанням парасольки зв'язаний цікавий факт — він став символом влади. В давнину на Далекому Сході парасолькою міг користуватися тільки член королівської сім'ї або високопоставлені придворні. Парасольки стали предметом високої розкоші і привілеєм вибраних — царів і вельмож. Парасольки служили їм одночасно захистом від сонця і відмітним знаком, що демонстрував знатність і багатство його володаря.

Так, король Сіаму мав звичай прогулюватися під парасолькою з сімома куполами, прикрашеними діамантами і золотом. Король Бірми мав парасольку з 24 куполів, за що і отримав прізвисько «повелитель 24 парасольок». Культ парасольки існував навіть в африканських державах, де він, нарівні з короною, був символом влади. Зі сходу парасольки перейшли до Стародавньої Греції, потім до Риму, де, в основному, ними користувалися жінки. У Західній Європі в середні віки парасолька не була предметом ужитку, лише в 17 ст. у Франції парасолька (там він називався «парасолем») увійшла у вжиток.

Сучасний Хеловін з'явився як результат змішування різних традицій, культур і обрядів, що в США, країні емігрантів, відбувається постійно. Походить свято начебто від давніх кельтів, які відзначали прихід нового року 1 листопада. Фестиваль, який влаштовували напередодні, символізував завершення сільськогосподарських робіт і початок зими, яка практично в усіх народів асоціювалася зі смертю. Вважалося, що 31 жовтня мертві повертаються на землю, щоб оцінити справи своїх живих нащадків.

У цей день кельтські жерці-друїди передбачали майбутнє. А простий народ, який вірив, подібно до нас, що як зустрінеш новий рік, так його і проведеш, завзято веселився. У маскарадні костюми одягалися, щоби обманути злих духів, які могли накликати нещастя. А щоби догодити добрим духам предків, на порогах домівок виставляли їжу. Потім, після завоювання Галії римськими легіонами, до традицій свята додалися елементи ще однієї язичницької релігії, котра вельми шанувала нестримні ритуальні веселощі. А згодом християнська церква мудро пристосувала давні традиції до своїх канонів. Так, приміром, звичай залишати духам їжу трансформувався у пригощання бідних та дітей. Вважається, що звичай «трік-о-трік» народився саме в Америці. Діти, одягнуті в карнавальні костюми, стукають у двері чужих домівок і вимагають чашечку – цукерок, солодощів. Якщо господарі відмовляють, діти можуть помститися: раніше було заведено закидати негостинний дім яйцями, сучасний же звичай більш гігієнічний – кидати розгорнутий туалетний папір.

Найголовніший хеловінський символ – гарбуз зі свічкою – походить із ірландського фольклору. А саме з легенди про скупого Джекка, який двічі обманув чорта, та ще й примусив записатися, що той не завдасть йому шкоди. Коли Джек помер, Бог відмовився приймати на небо душу скупердя і відіслав її назад на землю. Однак змилосердився і дав Джеккові палаючі вуглини замість очей, щоби він відганяв диявола. Цікаво, що в Ірландії, а надто за давніх часів, гарбузів не вирощували, тож перші страхітливі обличчя Джекка вирізали з картонці, яблук. А вже після еміграції до США переконалися, що гарбуз для цього підходить найкраще.

Штрихи осені у гардеробі

Звикли до тьмяних відтінків сірого неба, мінорних ноток дощу? Втомилися від вологого взуття на ногах та від похмурих беретів і легнів, кольору «мокрый асфальт»?! Додайте до свого образу трішки контрасту. Кілька штрихів до вашої натури додасть яскравий шарфик, блакитні сережки, помаранчева парасолька і ...увага, ХІТ СЕЗОНУ- малинові чобітки знову в моді! Очевидно, що цієї осені не будемо мучитись на високих підборах, а з повним комфортом та усмішкою стрибатимемо, як дітлахи, по калюжам в чобітках хоч від модного бренду, хоч і від власного виробництва. Не будемо обмежуватися і кольоровою гамою: модними цього сезону будуть яскраві кольори веселки. І останнє прохання: позбудьтеся одягу холодних відтінків в своєму гардеробі – осінь і так теплом не радує, а також картатої сорочки чи спідниці – в моді ГОРОШОК!!!

P.S: Тільки не зеленій, вже краще “кукурудза” !!!

« Містер ІКС »

Тадададам... Тадададам... Шкільна адміністрація поспішає попередити читачів «Шкільного бульвару» про виявлення в ТРАКТОРНОМУ кабінеті слідів підступного шпигуна – чорних шкіряних рукавичок, що свідчить про появу на шкільному горизонті нової постаті. Давайте домовимось з вами називати його «Містером Х». Поряд з рукавичками було знайдено кілька сторінок його щоденника. За змістом цих спостережень стало зрозуміло, що ми маємо справу зі справжнім детективом. В його щоденнику маневрували такі питання:

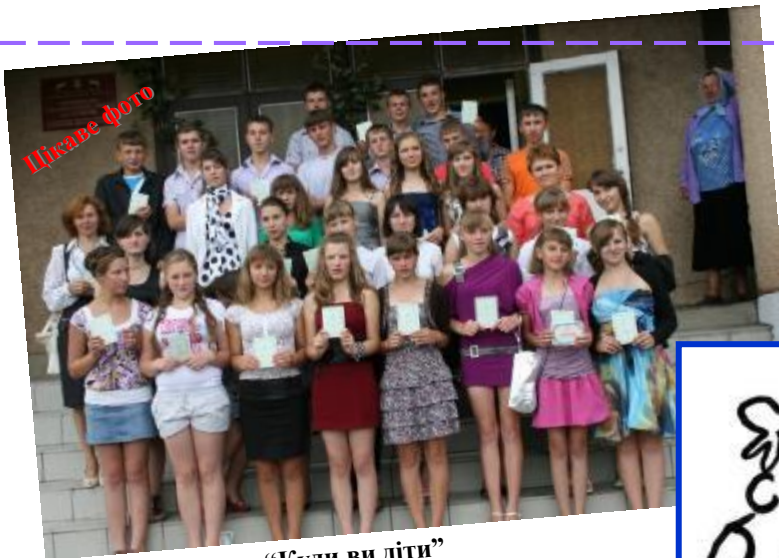
Чому в кабінеті трудового навчання завжди безлад?

Куди подівся камін 10-А класу?

Чому припинив свою діяльність службовий туалет?

Відповіді шукайте у наступному номері!!!

P.S: остерігайтеся темних провулків і прихованих камер у туалеті!!!

“Куди ви діти”

Фото Д. Анішкевич

Батько сумно хитає головою, продиляючись щоденник сина.

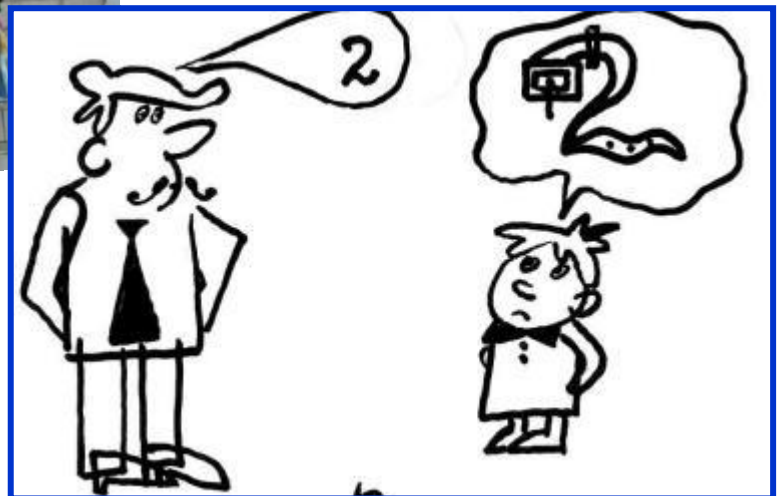
Хлопчик співчутливо питає:

- Як ти вважаєси, тату, в чому тут причина: погана спадковість чи негативний вплив вулиці?

У класі:

- Сьогодні у нас буде контрольна.
- А калькулятором користуватися можна?
- Так, можна.
- А транспортиром?

Транспортиром також можна. Отже, записуємо тему контрольної: “Пунічні війни Риму з Карфагеном”.

Намалював Д. Корейчук

